

verkiezingsprogramma

Amsterdam, 9 oktober 2006

EénNL

Open

Eerlijk

Duidelijk

Johan Derk van der Capellen tot den Pol in 1781:

"Het volk dat in een land woont, de ingezetenen, de burgers en boeren, armen en rijken, groten en kleinen - allen bijeen - zijn de ware eigenaren, de heren en meesters van het land, en kunnen zeggen hoe zij het hebben willen, hoe en door wie zij geregeerd willen wezen. Een volk is een grote maatschappij, een compagnie en niets anders. De regenten, de overheden en magistraten, de Prins, wie 't ook is, die een post in die maatschappij bekleedt, zijn enkel maar de directeurs, de bewindhebbers, de rentmeesters van die compagnie of maatschappij en in deze kwaliteit minder dan de leden van die maatschappij, dat wil zeggen de gehele natie of het gehele volk."

Pim Fortuyn in 1992:

"Wij zijn een volk van dominees en kooplieden. Levensbeschouwelijk ingesteld, maar indien voor ons gewin nodig, soepel en nuchter en niet te vergeten op de penning. Eigenschappen die vaak zijn bespot door onszelf en door buitenstaanders. Ze hebben ons niettemin ver gebracht en er is geen enkele reden om aan te nemen dat zij ons niet nog verder kunnen brengen. Met de inzet van die eigenschappen moet het mogelijk zijn onze samenleving zodanig te moderniseren dat onze instellingen en instituties, dat ons politieke bestuur, weer past bij ons: de geëmancipeerde, individualistische, calculerende burger, die heel wel begrijpt dat hij zich slechts kan ontplooien in en door de gemeenschap waaruit hij voortspruit."²

Waarom een nieuwe politieke partij?

De afgelopen jaren zijn in de Nederlandse samenleving en politiek uiterst turbulent geweest en zijn gepaard gegaan met twee politieke moorden, op Pim Fortuyn en Theo van Gogh. Dit heeft tot een verontrustende beperking van de vrijheid van meningsuiting geleid. Burgers die de zaken bij de naam noemen en de bestaande breuken in de samenleving blootleggen, worden zelfs gehoond als veroorzakers van die breuken. EénNL wil de zaken bij de naam blijven noemen, de echte kwesties eerlijk en onomfloerst benoemen, en onorthodoxe maatregelen voorstellen. En dat willen wij, omdat we ons land opnieuw willen verenigen en samenbinden: één Nederland.

De grote kwesties die sinds 2002 nadrukkelijk op de agenda zijn gezet – de kloof tussen burger en politiek, Europa, immigratie en integratie, de dreigende verpaupering, veiligheid, en het terugbrengen van de menselijke maat – zijn wel benoemd, maar niet kordaat aangepakt. Wij van EénNL gaan er wat aan doen. Dat we dat kunnen, hebben we in Rotterdam laten zien. Zoals Leefbaar Rotterdam in maart 2002 bij haar intrede in de gemeentepolitiek – dankzij de 17 zetels van Pim Fortuyn – op sociaal en politiek gebied wanorde en achterstanden aantrof, en daar door duidelijk beleid en heldere, controleerbare afspraken, grote verbeteringen in de samenleving heeft gebracht, zo willen we dat nu ook in de rest van het land gaan doen.

EénNL staat voor een kleinere en efficiëntere overheid, minder verspilling en minder bureaucratie, en veel lagere belastingen. Anders dan de bestaande politiek geloven wij niet dat de overheid de oplossing voor alle problemen is, en daarom zijn wij tegen een ongebreidelde groei van overheidstaken, hoge uitgaven, veel ambtenaren en hoge belastingen. En we willen de menselijke maat terug in dit land. Geen grote organisaties met een dikke overhead. Maar wel: kleinere scholen, meer leraren voor de klas (die gewoon weer gaan lesgeven), meer handen aan het bed en meer blauw op straat.

EénNL staat ook voor een sterk Nederland dat een vuist kan maken tegen een oprukkend bemoeizuchtig Europa. Een Europa dat een bureaucratische moloch is, en problemen wil oplossen die we beter zelf kunnen oplossen en over onderwerpen gaat waarover wij hier in Nederland graag zelf de baas willen blijven. We willen onze vrijheid, onze verantwoordelijkheden en ons geld terug. En natuurlijk zijn wij tegen een Europese Grondwet – anders dan de bestaande politieke partijen die daar in overgrote meerderheid voor waren. EénNL pleit ook tegen de geforceerde toetreding van Turkije tot de Europese Unie.

EénNL is trots op Nederland. Wij willen het leven hier graag leefbaar en op orde houden. Dat betekent dat er volgens ons een einde moet komen aan de eindeloze instroom van mensen met een cultuur die fricties en conflicten met de cultuur van de Nederlandse democratische rechtsstaat oproept. We stellen daarom concrete maatregelen voor om die instroom drastisch in te perken, en te voorkomen dat we iedere generatie opnieuw een haast onoplosbaar integratieprobleem importeren. Anders dan de bestaande politieke partijen willen wij niet dweilen met de kraan open.

EénNL neemt de Nederlandse burgers serieus. Wij willen dit land aan hen teruggeven door hen de vrijheid en de ruimte te geven het heft in eigen hand te nemen. In tegenstelling tot de gevestigde partijen maakt EénNL ernst met een programma van verdere democratisering. Wij hebben vertrouwen in de burger, nemen hem en haar serieus, en staan open voor ieders inbreng.

Programma:

- 1. Bestuur van NL
- 2. Verzorgingsstaat en economisch beleid
- 3. Veiligheid
- 4. Immigratie
- 5. Integratie
- 6. Onderwijs
- 7. Gezondheidszorg
- 8. Ruimte
- 9. Buitenland
- 10. Uitvoering

In elke paragraaf maken we eerst een analyse van de problemen en geven we de richting aan van onze oplossingen. Daarna volgt een standpuntenlijst met te nemen maatregelen.

1. Bestuur van NL

Het is mis met onze Nederlandse democratie. Om in aanmerking te komen voor politieke en maatschappelijke posities moet je lid zijn van een politieke partij. Slechts drie procent van de Nederlandse bevolking is echter lid van zo'n politieke partij. Hierdoor is de partij een banenmachine geworden. Nieuwe partijen worden gezien als onwelkome gasten die buiten de deur moeten worden gehouden, ze mogen geen lid worden van de 'club'. Dit is ook niet verwonderlijk, want de baantjes worden via het benoemingencircuit onderling verdeeld. Een steeds kleinere groep mensen heeft zo in Nederland de touwtjes in handen. Tegelijkertijd is er sprake van een versmelting van de ambtelijk-politieke top en de top van ons bedrijfsleven. Dit roept het beeld op van een nieuwe pruikentijd, een nieuwe regentenklasse die op ondoorzichtige wijze ons land bestuurt. Een regering van en voor het volk is verworden tot een regering van en door een minuscule minderheid van de Nederlandse bevolking. Dit is strijdig met artikel 3 van de Nederlandse Grondwet: "Alle Nederlanders zijn op gelijke voet in openbare dienst benoembaar".

Nederlanders mogen wel stemmen, maar er valt weinig te kiezen. De drie grote politieke partijen zijn steeds meer op elkaar gaan lijken, er heerst een brede consensus over hoe het land moet worden bestuurd. Verandering is bijna onmogelijk. Eens in de zoveel jaar mogen wij opdraven om op een bestaande partij te stemmen, de banen worden daarna verdeeld over dezelfde partijen als voor de verkiezingen. Na nieuwe verkiezingen wordt door zetelverschuiving de buit misschien iets anders verdeeld, maar ander beleid levert dit niet op. Ook nu weer zien we dat de overeenkomsten tussen de partijen groter zijn dan de verschillen. Na de opstand van 2002 hebben de grote partijen geprobeerd zichzelf te veranderen en de inspraak van de bevolking te vergroten, maar dat is niet gelukt. Op de gekozen burgemeester wachten we al veertig jaar en nog steeds zorgen politici in Den Haag goed voor zichzelf met hogere salarissen, geen sollicitatieplicht en uitgebreide wachtgeldregelingen. Afgelopen jaar stelde de PvdA-fractie zelfs voor alle Kamerleden van een dienstauto met chauffeur te voorzien. De politieke partijen zijn meer bezig met het verbeteren van de eigen posities dan met het oplossen van problemen van de inwoners van ons land. Het is niet gek dat de steun van de Nederlandse bevolking voor deze beroepsbestuurders snel kleiner is geworden. Dit is de kloof tussen burger en politiek.

EénNL staat een politiek voor van open, eerlijk, duidelijk en daadkrachtig. Wij willen de kloof met de mensen dichten door in te grijpen in het politieke spel in Den Haag. EénNL introduceert een nieuwe manier van besturen - die zich heeft bewezen in Rotterdam - één die wel in staat is de problemen waar Nederland voor staat aan te pakken. Niet het land gaat op de schop, maar bestuurlijk Den Haag!

Voorstellen EénNL:

Democratie:

- Rechtstreeks gekozen minister-president en burgemeester
- Tweede Kamer gaat van 150 naar 100 Kamerleden
- De Eerste Kamer wordt afgeschaft
- Invoeren bindend correctief en raadgevend referendum
- Provincies worden vervangen door drie economische kernregio's
- Gemeentelijke herindelingen alleen van onderop
- Bestuurlijke ongehoorzaamheid gemeenten wordt strafbaar
- Overbodige bestuursorganen zoals waterschappen, provincies en deelraden worden afgeschaft

Bestuur:

• Binnen drie maanden terug naar 6 ministeries:

Veiligheid (justitie en politie),

Ruimte (vrom, landbouw en v&w),

Buitenlandse Zaken (buza, noodhulp, defensie),

Algemene Zaken (mp, deregulering, Antillen),

Financiën (personeel, informatisering en bestuur) en

Sociale zaken (ez, vws, onderwijs, sozawe, immigratie, integratie)

- Minister-president wordt verantwoordelijk voor deregulering
- 30% minder ambtenaren op de ministeries de komende 4 jaar
- Ambtenarenrecht uit 1917 wordt afgeschaft, ambtenaren krijgen normale arbeidscontracten, inclusief meer loon naar prestatie
- Open sollicitatieprocedures voor alle publieke functies
- Afschaffen riante wachtgeldregeling voor politici
- Sollicitatieplicht voor oud-politici

- Terugdringen van exorbitante topsalarissen:
 - Maximumsalaris inclusief bonussen bij publieke en semi-publieke organisaties en instanties niet hoger dan dat van de minister-president
 - Salaris van minister-president wordt gemaximeerd op € 240.000 (geïndexeerd) en dat van ministers op € 200.000
 - 3. Salarissen van directies beursgenoteerde bedrijven worden bepaald door aandeelhouders en niet door Raad van Commissarissen
- Invoeren zogenaamde horizon-wetgeving: wetgeving die na een bepaalde periode niet meer geldt

2. Verzorgingsstaat en economisch beleid

Op vrijwel alle terreinen waar de overheid zich mee bemoeit neemt de bureaucratie toe en verslechtert de kwaliteit. Hoewel alle partijen voor de verkiezingen verbeteringen beloven, worden problemen uiteindelijk niet aangepakt. De Nederlandse overheid verandert na installatie van een nieuwe regering nauwelijks van richting; doorgaans blijft meer dan 97% van het bestaande beleid na verkiezingen ongewijzigd.³ Als problemen door druk vanuit media of bevolking wél worden aangepakt, gebeurt dit op een ondoordachte en ineffectieve manier. Doelstellingen van onze overheid zijn namelijk niet meetbaar, niet geconcretiseerd en niet gekoppeld aan een tijdpad. Hierdoor blijken vele beleidsdoelstellingen niet realiseerbaar en, erger nog, niet controleerbaar. Onze overheid doet dus maar wat. Degenen die het meest last hebben van deze ondoelmatige overheid zijn de arme groepen die structureel afhankelijk zijn gemaakt en in de armoede blijven hangen.

Eeuwenlang slaagde Nederland erin als handelsland een rol in de wereldeconomie te spelen. Door ingewikkelde regelgeving, hoge belastingen en misbruik van de sociale zekerheid is Nederland echter snel minder aantrekkelijk geworden voor zowel nationale als internationale bedrijven. Maar liefst 11% van het overheidsbudget gaat op aan het reguleren van bedrijven. Deze overdaad aan bureaucratie kost overheid en bedrijfsleven in Nederland onnodig veel geld en houdt veel mensen aan de kant. Nederland moet weer aan de slag. De overheid moet bedrijven niet langer tegenhouden, maar de ruimte geven om in Nederland te investeren. Lage belastingtarieven, minimale maar effectieve wet- en regelgeving, een flexibele arbeidsmarkt en gunstige vestigings- en

investeringsvoorwaarden moeten Nederland tot de beste bedrijfsbestemming in Europa maken, zodat het starten en vestigen van bedrijven in Nederland weer aantrekkelijk wordt.

EénNL vindt dat er voor hen die kunnen geen enkel excuus is om in Nederland aan de kant te staan. Elke werknemer die aan de kant staat, is er één te veel. Goedkope werknemers uit het buitenland, zoals Polen, zijn welkom, maar kunnen hier pas aan de slag als er geen Nederlandse werklozen meer zijn die dat werk ook kunnen doen. EénNL vindt dat niet meedoen aan de samenleving inhoudt dat er geen recht is op een uitkering. Voor mensen die echt niet kunnen moet er een fatsoenlijk sociaal vangnet zijn en gaan de uitkeringen niet omlaag. EénNL wil dat iedereen méédoet. Dit wordt bereikt enerzijds door uitkeringen stop te zetten als mensen het aangeboden werk niet accepteren en anderzijds door belastingverlaging. Mensen die gewoon werken voor hun geld gaan dit merken door een aanzienlijke en trendmatige stijging van de koopkracht.

Gepensioneerden zijn niet in staat om koopkrachtdaling op te vangen door arbeid, de politiek moet daarom van hun geld afblijven. De financiering van de vergrijzing is op te vangen door meer mensen aan het werk te krijgen.

Voorstellen EénNL:

Belasting

- Inkomstenbelasting gaat voor alle belastingschijven over een periode van 4 jaar omlaag met 1% per jaar; dit beleid moet worden voortgezet in de daaropvolgende periode van 4 jaar
- Overdrachtsbelasting wordt afgeschaft
- Successiebelasting gaat naar 10%
- Accijns op benzine wordt met 12 eurocent verlaagd (kwartje van Kok)

Verzorgingsstaat

- De staatsschuld wordt de komende 8 jaar met 1 procent per jaar verminderd
- Financiële meevallers en resultaten van bezuinigingen gaan in een aparte spaarpot die op een voor iedereen zichtbare manier wordt beheerd
- Vakbonden sluiten alleen contracten af voor hun eigen leden
- Mensen die kunnen, gaan werken voor hun bijstandsuitkering

- De AOW blijft betaalbaar door het fors terugdringen van inactiviteit en een structureel hogere economische groei
- Ouderen op minimumniveau kunnen gratis gebruik maken van openbare voorzieningen als musea en vervoer
- De overheid heeft geen taak in het stimuleren van familie-uitbreiding: de kinderbijslag voor meer dan twee kinderen wordt bij nieuwgeborenen afgeschaft

3. Veiligheid

'Al zou morgen de wereld vergaan, dan nog moet vandaag de laatste moordenaar worden opgesloten' (vrij naar Immanuel Kant).

In Nederland hebben we op veiligheidsgebied te maken met een aantal forse problemen die nog steeds niet door de politiek worden erkend en aangepakt. In de keten van opsporing tot strafoplegging loopt het op alle fronten spaak. De pakkans is veel te laag. In 2004 werden 3,4 miljoen mensen slachtoffer van bijna 5 miljoen delicten. Uiteindelijk legde de rechter in slechts 54.000 zaken een straf op. Te veel zaken worden geseponeerd: winkeliers kijken met afgrijzen naar het toenemend aantal sepots van winkeldiefstallen. Zij begrijpen de willekeur van het starten van vervolging niet en doen hierdoor steeds minder aangifte. Nog steeds is sprake van te weinig politie: de regering-Balkenende beloofde ons in 2003 4.000 agenten meer op straat in 2010. In december 2005 was het totale aantal agenten echter met ruim 1.600 gedaald en in 2006 zullen er nog eens 1.500 uitstromen via natuurlijk verloop. De nieuwe en broodnodige aanwas van 2.000 agenten die momenteel in opleiding zijn, maakt dit totale verlies van 3.100 agenten dus lang niet goed, laat staan dat er eind 2006 méér agenten op straat zullen zijn. Het geringe aantal agenten is ook nog eens veel te weinig aanwezig op straat: in de Duitse deelstaat Nordrhein-Westfalen is een agent per dag gemiddeld 6 uur, en in elk geval 60% van de tijd, op straat. In Nederland is dat 2 uur.

EénNL vindt dat de overheid het zwaard niet tevergeefs mag dragen. Zij moet bovendien een beschermend schild zijn voor iedere inwoner van Nederland. Een overheid die geen bescherming kan bieden, pleegt een wanprestatie. Veiligheid op straat, in de winkel en in huis worden daarom de komende 4 jaar topprioriteit voor EénNL, want Nederlanders hebben het grondrecht om in veiligheid te leven, vrij van misdaad en overlast. De

overheid moet dat grondrecht garanderen, met alle middelen die haar ter beschikking staan. Dit moet met gezag gebeuren en dit gezag moet ook worden uitgestraald. EénNL vindt ook dat terrorisme en extremisme uit de linkse, rechtse en religieuze hoek sterker moet worden bestreden.

Maarliefst 99% van de Nederlanders vindt de straffen op geweldsmisdrijven te laag.⁵ Dat signaal mag de politiek niet verder negeren, op straffe van een verder tanen van het vertrouwen van mensen in onze rechtspraak. Om de veiligheid en het rechtsgevoel in Nederland te herstellen is een hervorming van het rechtssysteem noodzakelijk. De rechterlijke macht en het Openbaar Ministerie combineren een grote mate van macht met een traditie van geslotenheid die burgers buitensluit. Rechters worden, zonder noemenswaardige democratische controle, direct benoemd voor het leven en kunnen niet door een externe macht ter verantwoording worden geroepen voor de inhoud van hun beslissingen. Uit vonnissen van rechters is voor de niet ingewijde niet of nauwelijks te begrijpen hoe en waarom men tot een bepaalde beslissing is gekomen. De onvrede onder de bevolking groeit door de beslissingen die in dit gesloten bastion van ons rechtssysteem worden genomen.

EénNL wil het rechterlijk bestel openbreken en de burger de beschikking geven over een open rechtssysteem waarin hijzelf – net als in de rest van de beschaafde wereld – een belangrijke rol kan spelen. Mensen moeten meer te zeggen hebben over hun eigen rechtsstaat.

Voorstellen EénNL:

Straffen:

- Minimumstraffen op moord (15 jaar) en doodslag (10 jaar)
- Drie keer plegen van zwaar geweldsdelict betekent levenslang
- Geweld tegen politieagenten, hulpdiensten en overheidspersoneel wordt bestraft met minimaal 1 jaar
- Serie-kinderverkrachters levenslang opsluiten; ze komen ook niet meer in aanmerking voor (tbs-)behandeling
- Elektronisch volgsysteem voor tbs'ers wordt ingevoerd
- Geen vestiging van tbs-klinieken in woonwijken
- Gevangenissen worden geprivatiseerd

- Strenger regime gevangenissen wordt gekoppeld aan arbeid en maatschappelijke heropvoeding
- Oprichten van zorgboerderijen waarin gedwongen afkick van harddrugs plaatsvindt
- Invoeren van 6 op 1 cel voor kortgestraften
- Afschaffen van automatische invrijheidstelling na uitzitten van tweederde van de straf
- Racistisch geweld (waaronder hatecrimes) en cultuur-en geloofsgerelateerd geweld (eerwraak) worden zwaarder bestraft door dit als een strafverzwarende omstandigheid in de strafwet op te nemen
- Ouders worden gekort of beboet bij crimineel gedrag door hun kinderen
- Einde aan gedoogbeleid softdrugs; voorkeur voor legaliseren waarbij accijns wordt geheven zoals bij alcohol en tabak
- Keiharde bestraffing voor verkoop van alle drugs aan minderjarigen
- Verkeersboetes worden weer doelmatig ingezet, ze zijn er namelijk niet om de schatkist te spekken

Efficiëntere opsporing:

- Taakstelling: de komende 4 jaar 100 % meer strafopleggingen voor gepleegde delicten
- Agenten zijn 50% meer van hun tijd op straat
- Herinvoering 40-urige werkweek voor politieagenten
- Gezag terug: beschavingsoffensief politie à la New York Police Department
- Meer groen op straat: bij calamiteiten en capaciteitsgebrek wordt het leger ingezet
- Preventief en selectief fouilleren in het hele land
- Invoeren afname DNA van alle verdachten van misdrijven
- Op internet plaatsen foto's van veelplegers
- Aangifte aan huis voor 65-plussers en gehandicapten
- Basissalaris agenten gaat met 11% omhoog

Rechtspraak:

- Invoeren lekenrechtspraak
- Verdachten verplicht aanwezig in de rechtszaal

 Rechters mogen niet langer ook advocaat, aanklager of parlementariër zijn en moeten bijbanen verplicht melden

4. Immigratie

Door de grote immigratie is de samenhang in de Nederlandse samenleving in gevaar gekomen. De afgelopen decennia is het aantal migranten in de Nederlandse samenleving sterk toegenomen. Het aandeel van niet-westerse migranten op de totale bevolking is gegroeid tot 11%. In de grote steden zijn deze percentages veel hoger. Inmiddels bestaat de helft van de grootstedelijke jeugd uit niet-westerse allochtonen. Veel van de nieuwe Nederlanders zijn beland in ons uitkeringsstelsel en zijn structureel afhankelijk geworden van de belastingbetaler. Deze afhankelijkheid wordt versterkt door het feit dat velen de Nederlandse taal niet of beperkt machtig zijn. Ondanks de strengere wetgeving is de toestroom via gezinshereniging en gezinsvorming nog steeds aanzienlijk. De asielmigratie zal in 2006 verdubbelen ten opzichte van 2005. Het effect van de strengere Vreemdelingenwet ebt weg.

EénNL hanteert duidelijke en strikte immigratieregels. Alleen echte vluchtelingen zijn welkom in Nederland voorzover opvang in de eigen regio niet mogelijk is. Toetsing van asielverzoeken moet bij voorkeur in de regio plaatsvinden. Nederland zorgt door middel van zijn ontwikkelingshulpbeleid voor noodhulp in het land of de regio van herkomst. EénNL is vóór tijdelijke arbeidsmigratie in de vorm van een Greencard-systeem. Tijdelijke arbeidsmigratie is alleen mogelijk als er geen beschikbare Nederlandse werklozen meer zijn. Werkgevers blijven verantwoordelijk voor werknemers die men tijdelijk uit het buitenland haalt. Werkgevers zorgen voor huisvesting, verzekeringen en terugkeer naar het herkomstland na afloop van het arbeidscontract. Arbeidsmigranten betalen premies en belasting, maar kunnen geen aanspraak maken op sociale voorzieningen.

Voorstellen EénNL:

- Greencardsysteem: verblijfsvergunning wordt gekoppeld aan arbeidscontract voor maximaal vijf jaar
- Soepele toelatingseisen voor echte 'kennismigranten'
- Scherpere regels voor huwelijksmigratie

- Fundamentalistische geestelijken van alle religies hebben geen toegang meer tot het Nederlands grondgebied
- Naturalisatie tot Nederlander is onder voorbehoud: de eerste 10 jaar geen strafblad, anders volgt denaturalisatie en uitzetting
- Illegalen worden zonder pardon uitgezet, illegaliteit is strafbaar en medeplichtigheid daaraan ook
- Illegalen hebben geen recht op zorg behoudens de nu al geregelde acute noodhulp

5. Integratie

Hoewel de programma's van de grote partijen anders beweren zijn er in Nederland spanningen tussen de verschillende bevolkingsgroepen. De afgelopen dertig jaar was voor de bestuurlijke elite een 'multiculturele samenleving' de norm. Had je hier bezwaar tegen, dan werd je in de hoek gezet als racist. Het gesloten meningenklimaat heeft veel schade aangericht. Lange tijd kon er niet worden opgetreden tegen scheefgroei van verhoudingen. Het vreedzaam samenleven van verschillende bevolkingsgroepen staat nu op het spel. 10% van de Nederlandse bevolking noemt zich racist, en 50% heeft problemen met de aanwezigheid van veel moslims in onze samenleving. Een onderzoek onder allochtonen bracht aan het licht dat maar liefst 40% van de Marokkanen de westerse waarden niet onderschrijft. Deze onderzoeksresultaten stemmen niet vrolijk. Culturen leven langs elkaar heen, er is weinig begrip voor elkaar. Nederland fragmenteert.

EénNL vindt dat er in Nederland een plek is voor elke etnische groep en godsdienst zolang onze kernwaarden worden geëerbiedigd. Wij leven in een moderne samenleving met vrijheid van meningsuiting, vrijheid van godsdienst, gelijkheid van vrouw en man en tolerantie voor andersdenkenden – ook binnen de 'eigen kring'. EénNL vindt dat artikel 7 (vrijheid van meningsuiting) boven artikel 1 (verbod op discriminatie) van de Grondwet staat. Religiekritiek hoort bij een vrije samenleving. Geloof is een individuele zaak en de normale westerse rechtsregels en omgangsvormen worden door iedereen gerespecteerd en nageleefd. Hier wordt niet aan getornd. In ons land moet godsdienstvrijheid worden gecombineerd met strenge handhaving van de leefregels. Als fundamentele leefregels worden overtreden volgt passende straf. De overheid is neutraal en heeft tot taak het

samenleven van mensen met verschillende levensbeschouwingen in goede banen te leiden. Integratie vergt een ruime mate van vereenzelviging met onze leefregels en rechtscultuur.

Voorstellen EénNL:

- Scheiding van kerk en staat wordt in Grondwet verankerd
- Invoeren van een 'Nederland Code' die geënt is op de omgangsregels die zijn vervat in de 'Rotterdam code'
- Geen subsidies meer voor etnische en religieuze organisaties; subsidiëring vanuit het buitenland wordt tegengegaan – etnische en religieuze gemeenschappen moeten hun eigen broek ophouden
- Religieuze en etnische organisaties moeten de Nederlandse rechtsstaat erkennen.
 Als hun werk in strijd is met onze openbare orde moeten ze door de rechter worden verboden en ontbonden
- Iedereen die Nederlander wil worden heeft na één jaar een inburgeringsdiploma en spreekt Nederlands
- Alle overheidsbrochures en voorlichtingscampagnes verschijnen voortaan alleen in het Nederlands
- Gezichtsbedekkende kleding op straat, op openbare scholen en in andere openbare ruimten wordt verboden
- Invoeren van een verbod op religieuze uitingen voor ambtenaren en leraren op openbare scholen
- Kinderen die thuis onvoldoende of geen Nederlands leren gaan naar een voorschool op kosten van de ouders
- Afspraken maken met sportclubs om de integratie van jongeren door sportbeoefening te bevorderen

Islam

- Liberale, gematigde Moslims die aansluiting zoeken met de Nederlandse samenleving worden gesteund
- Religieuze organisaties die met de overheid contacten hebben, verklaren dat ze iedereen respecteren ongeacht ras, geloof en sekse, en dat geloof een individuele zaak is

- Het recht van eenieder om uit de geloofsgemeenschap te treden wordt gegarandeerd door de overheid
- Moslimorganisaties die met de overheid contacten hebben, mogen niet samenwerken met buitenlandse organisaties die intolerantie en uitsluiting aanhangen en propageren
- Onderwijsinspectie controleert op islamitische scholen streng op mogelijke schendingen van leefregels en op bekendheid met de geschiedenis: de gelijkheid van vrouw en man, geen discriminatie op het gebied van geloof, sekse en seksuele voorkeur

6. Onderwijs

Het onderwijs is het slachtoffer geworden van decennia van ongebreidelde vernieuwingsdrang van de politiek. Het systeem zoals het nu bestaat, houdt geen rekening met de talenten van leerlingen, maar wringt alle jeugdigen in de mal van het gelijkheidsdenken. Kinderen die uitstekend zouden gedijen op een ambachtsschool, vervelen zich nu op het VMBO, en kinderen met cognitieve talenten verpieteren in het studiehuis. Scholen worden overspoeld met opvoedkundige lespakketten die in wezen niet thuishoren in het onderwijs, omdat de verantwoordelijkheid voor de opvoeding primair ligt bij de ouders. Maar ook de geborgenheid van de leeromgeving, een voorwaarde voor een succesvolle afronding van een opleiding, is aangetast. Onder de banier van efficiëntie zijn jarenlang scholen en schooltypen samengevoegd waardoor schoolkolossen zijn ontstaan die alleen nog maar bezig zijn met het binnenhalen van zoveel mogelijk leerlingen. Niet de leerling staat centraal, maar de omvang. De verantwoordelijkheid werd bij leraren weggehaald, managers en beleidsmakers werden belangrijker dan leraren, lesmethoden en lesmateriaal werden centraal opgelegd. Hierdoor is het vak minder aantrekkelijk geworden en de kwaliteit van de leraren sterk achteruit gegaan.

EénNL wil kleinere scholen die zelf verantwoordelijk zijn voor hun resultaten en de vrijheid hebben om dat op hun eigen manier te bereiken, met leraren die weer verantwoordelijkheid dragen en beter worden beloond. Aan het eind van elke opleiding zijn er uniforme landelijke toetsen en examens. De overheid zorgt ervoor dat de resultaten beschikbaar zijn voor ouders, zodat zij de beste school voor hun kinderen

kunnen kiezen. Omdat verreweg de meeste bijzondere scholen goed functioneren, handhaven wij artikel 23 van de Grondwet. Artikel 23 mag echter niet misbruikt worden om leerlingen te weren of om leerlingen zich van de westerse maatschappij af te laten keren.

Voorstellen EénNL:

- Scholen in primair en voortgezet onderwijs maximaal 600 leerlingen
- Scholen krijgen bevoegdheid over eigen lesprogramma's en besteding van eigen budget
- Kwaliteitsmeting scholen op basis van verplicht centraal landelijk examen en verplichte deelname Cito-toets
- Terugkeer van de MAVO en ambachtsschool, waar leerlingen weer een beroep leren
- Betere handhaving leerplicht, met name in de grote steden
- Strengere inspectie op misbruik van Artikel 23
- Ouders korten op de uitkering of beboeten in geval van structureel spijbelen of wangedrag schoolkinderen
- Agressieve ouders weren van school
- Regelmatige politiecontroles op wapenbezit in probleemscholen
- Invoeren managersquotum: op elke 10 onderwijzers niet meer dan 1 manager
- Basissalaris onderwijzend personeel gaat met 11% omhoog

7. Gezondheidszorg

De liefde is uit de zorg verdwenen, de gezondheidszorg is overgereguleerd. Het ministerie van VWS schrijft voor de hele keten van gezondheidszorg, van apotheek tot chirurgie, voor hoe te handelen. Ziekenhuizen hebben zeer weinig speelruimte om aan nieuwe vraag uit de markt te voldoen. Wijk- en buurtkliniek bestaan nauwelijks en lokale ziekenhuizen worden door geldgebrek gesloten. In elke regio zijn door de centraliseringsdrift kolossale zorginstellingen ontstaan. De administratie is belangrijker dan de patiënt. Een groot gedeelte van de uitgaven zit inmiddels in overhead en niet in de patiëntenzorg. Door zeer beperkte mogelijkheden om naar eigen inzicht op te treden heerst er grote onvrede bij het uitvoerend personeel. Patiënten zijn nummers en krijgen

niet de zorg die ze verdienen. Schrijnende taferelen doen zich voor in de bejaardenzorg, het lijkt wel of in Nederland bejaarden inmiddels een sluitpost zijn geworden.

EénNL vindt dat gezondheidszorg in de breedste zin van het woord voor jong en oud betaalbaar en toegankelijk moet zijn. Gezondheidszorg is een product dat in concurrentie kan worden aangeboden aan mensen die zelf kunnen kiezen. Het wordt eindelijk eens tijd dat de patiënt centraal staat in de gezondheidszorg. Verplegend personeel moet veilig kunnen werken en beter worden beloond. De overheid is toezichthouder maar laat de patiënten vrij om te kiezen voor verzekeraar en zorgverlener.

Voorstellen EénNL:

- Toelaten buitenlandse verzekeraars op Nederlandse markt om verzekeringskartel open te breken
- Bevoegdheden inspectie vergroten om misstanden tegen te gaan
- Inspectie maakt onderzoeksresultaten bekend zodat mensen de beste zorginstelling kunnen kiezen
- Introduceren van ziekenhuisverbod voor familieleden en andere bezoekers of begeleiders van patiënt als verzoeken van het medisch personeel niet worden opgevolgd en na agressie
- Stimuleren van zelfstandig wonen ouderen door bouwen van meergeneratiewoningen in de buurt van zorginstellingen
- Basissalaris verplegend personeel gaat met 11% omhoog

8. Ruimte

Alle bestuurslagen van de overheid bemoeien zich in ons land met ruimtelijke ordening. In de praktijk nemen zij vaak verschillende standpunten in. Door ingewikkelde regelgeving, botsende belangen en bestuurlijk onvermogen leidt dit tot impasses en besluiteloosheid. De A4 tussen Delft en Rotterdam is *het* symbool van dit bestuurlijke onvermogen. Deze weg ligt al veertig jaar in te klinken, en wordt zo duurder en duurder. EénNL wil een projectprocedure invoeren, waarin alle bestaande wet- en regelgeving binnen een tevoren bepaalde termijn wordt getoetst. Door voor de overheid en belanghebbenden de termijnen te beperken en in elkaar te schuiven, worden knopen

sneller doorgehakt. EénNL zal de A4 versneld aanleggen, ten teken dat de overheid weer aan het werk is. Mobiliteit is van groot belang.

Met de toenemende welvaart, willen we ook beter wonen. Door overheidsbeleid zit de woonsector echter op slot. Woningen worden in te laag tempo gebouwd, wat een te hoge huizenprijs tot gevolg heeft. Dit wordt mede veroorzaakt omdat wethouders en ministers zich niet durven af te laten rekenen op het aantal te bouwen woningen. EénNL stelt dat een duidelijke en afrekenbare doelstelling in de woningbouw noodzakelijk is. Ook de huursector kent problemen. Nederland heeft 50% sociale huurwoningen, terwijl 35% van de huishoudens hiervoor in aanmerking komt. Dit betekent dat er teveel huishoudens met te hoge inkomens in sociale huurwoningen zitten. Van EénNL hoeft niemand te verhuizen, maar de huren moeten wel afgestemd worden op de inkomens. Hoge inkomens worden in de gelegenheid gesteld hun huurwoning te kopen, of ze gaan geleidelijk meer huur betalen, lage inkomens blijven recht houden op huurtoeslag.

Huurders van sociale huurwoningen worden in Nederland arm gehouden en lopen feitelijk veel geld mis. Hoewel ze weinig huur betalen, gaat de waardestijging van hun woning naar de corporaties. EénNL vindt dat huurders hun woning tegen marktwaarde van de corporaties mogen kopen. Hierdoor kunnen ook huurders van de waardestijging van hun huis profiteren. De corporaties kunnen van het geld nieuwe woningen bouwen voor mensen die op de wachtlijst staan. EénNL vindt verder dat corporaties hun overbodige reserves terug moeten geven aan de samenleving. Waardestijgingen van grond die door bestemmingswijzigingen worden veroorzaakt, zijn voor de gemeenschap, niet voor corporaties, projectontwikkelaars en andere grondkopers.

EénNL vindt dat Nederland zo snel mogelijk een programma moet ontwikkelen om nucleaire energie te gaan opwekken. Het is goedkoper, beter voor het milieu en het maakt ons minder afhankelijk van andere - soms niet democratische - landen. Ook de opwekking van wind-, zonne- en waterenergie moet worden doorontwikkeld. Het particulier opwekken van energie door windmolens en zonnepanelen voor huishoudelijk gebruik moet worden aangemoedigd. De bio-industrie zal worden omgevormd naar een meer biologische en diervriendelijke bedrijfstak. Boeren die zich schuldig maken aan ernstige dierenverwaarlozing of mishandeling krijgen een houdverbod. Biologische landbouw moet worden gestimuleerd. De zeearmen en de 5-mijl zone voor de kust

moeten tot zeewater reservaten worden uitgeroepen, zodat deze wateren weer de "kraamkamers" van de Noordzee kunnen worden.

Voorstellen EénNL:

Woningbouw

- De Nederlandse regering wordt afgerekend op aantal nieuwbouw woningen
- Invoering projectprocedure waarin alle bestaande wet- en regelgeving binnen een tevoren bepaalde termijn wordt getoetst
- Verkopen van sociale huurwoningen aan de huurders die willen kopen
- Huurprijzen geleidelijk optrekken naar niveau dat past bij inkomen en marktwaarde voor huurders met een te hoog inkomen
- Hypotheekrenteaftrek handhaven om welvaart inwoners te bevorderen
- Corporaties moeten hun overbodige reserves terugstorten in de staatskas
- Waardestijgingen van grond die door bestemmingswijzigingen worden veroorzaakt, zijn voor de gemeenschap

Milieu

- Ontwikkelen programma om meer nucleaire energie op te wekken
- Opwekking van rendabele wind-, zonne- en waterenergie wordt aangemoedigd
- Stimuleren van biologische landbouw
- Stoppen van onnodig transporteren van dieren door Europa
- Bio-industrie wordt omgevormd naar een meer biologische en diervriendelijke bedrijfstak
- Boeren en particulieren die zich schuldig maken aan ernstige dierenverwaarlozing of -mishandeling krijgen een houdverbod
- Milieudelicten worden hard aangepakt

9. Buitenland

Nederland is een klein land maar speelt op basis van onze handelstraditie en politieke positie een actieve rol in de wereld en in Europa. EénNL wil dat Nederland zich kan meten met het buitenland. We zijn een westerse, moderne markteconomie die wil meebewegen met ontwikkelingen in de wereld. De Europese Unie moet in de eerste plaats een economisch samenwerkingsverband zijn. Een volledige politieke Unie creëert

een woud van regels en belemmert onze economische vooruitgang. De Nederlandse bijdrage aan de EU moet in verhouding staan tot het doel dat wij voor ogen hebben en in verhouding staan tot het BNP van ons land. We betalen nu onevenredig veel en er wordt geld rondgepompt doordat Nederland zowel ontvanger als betaler is. Herverdeling van geld door subsidies en structuurfondsen werkt niet. EénNL wil dat aan deze zinloze geldstromen een einde komt. Het geld dat in deze fondsen zit moet worden teruggegeven aan de lidstaten, die voortaan alleen nog maar het saldo betalen of ontvangen. De bijdrage aan de EU kan dan fors omlaag.

De EU moet in de komende decennia terug naar haar kerntaken, de bureaucratie terugdringen en de 10 nieuwe landen behoorlijk laten integreren in de Unie, voordat opnieuw tot uitbreiding wordt besloten. Turkije is een groot land en heeft momenteel een aantal kenmerken die het politieke en economische evenwicht in de EU uit balans brengen. De meerderheid van de Nederlandse bevolking is tegen de toetreding van Turkije tot de Europese Unie. Er is binnen de EU geen gemeenschappelijk richtingsgevoel over de eigen toekomst. Daarom is EénNL tegen een geforceerd EU-lidmaatschap van Turkije en moeten de gesprekken met Turkije over mogelijke toetreding worden afgebroken.

Bovenop de grote Europese bijdragen trekt de Nederlandse overheid nog steeds ongeveer 4 miljard euro per jaar uit voor hulp aan ontwikkelingslanden, terwijl amper aandacht wordt besteed aan de effecten van het beleid. Veelal is het weggegooid geld omdat de ontwikkelingslanden te maken hebben met een combinatie van problemen die maar beperkt door ons zijn te beïnvloeden. Corrupt bestuur, de verslavende werking van hulp, internationale handelsbarrières en onzekere wet- en regelgeving waardoor economische bedrijvigheid tot een minimum beperkt blijven, vormen voor deze landen vooralsnog te grote obstakels om tot echte ontwikkeling te komen. Wat we wel kunnen doen met ons geld is noodhulp bieden en investeren in ontwikkeling van goed bestuur en gezonde en economisch verantwoorde regelgeving.

Voorstellen EénNL:

- De grondwetsbepaling dat verdragen boven nationaal Nederlands recht gaan wordt geschrapt
- Afwijzing van een nieuwe Europese Grondwet

- De lopende onderhandelingen over een Turks lidmaatschap van de EU worden stopgezet. Een eventuele toetreding van Turkije in de toekomst zal worden onderworpen aan een referendum
- Het Europees parlement vergadert alleen nog in Brussel
- Het huidige budget voor ontwikkelingssamenwerking wordt afgeschaft
- Het budget voor noodhulp en financiering van anti-corruptieprogramma's in ontwikkelingslanden gaat naar een half miljard euro per jaar
- Nederland zet zich binnen de EU ervoor in dat handelsbarrières worden geslecht zodat ontwikkelingslanden meer kansen krijgen hun producten op de Europese markt te verkopen
- Curação wordt onder curatele gesteld
- Om de gevangenissen in Nederland te ontlasten worden criminele Antillianen na berechting in Nederland op de Antillen gevangen gezet en daarna daar in de maatschappij geïntegreerd

10. Uitvoering

Doelen die wij stellen zullen concreet, meetbaar en aan tijd gebonden zijn.

Beleid moet een probleem oplossen of een kans stimuleren. Beleid moet in termen van kosten en baten gemeten kunnen worden en beleid moet altijd een tijdshorizon hebben. Bij grote vraagstukken moet de Nederlandse inwoner altijd worden betrokken. Ofwel voor EénNL gelden voor al het te voeren beleid telkens de volgende 5 punten:

- 1. Prioriteiten stellen
- 2. Keuzes maken
- 3. Concrete doelen bepalen
- 4. Verantwoording afleggen
- 5. De mensen in het land erbij betrekken

In Rotterdam heeft dat geleid tot de Rotterdamse aanpak. Het is nu tijd voor de Nederlandse aanpak. Het model van een moderne, slimme en goed georganiseerde overheid, waar mensen in het land weer trots op zijn. Een overheid die afrekenbaar is op de uitvoering van haar beleid.

¹ Uit het pamflet 'Aan het Volk van Nederland' van Johan Derk van der Capellen tot den Pol dat in 1781 in eerste instantie anoniem verscheen

² Uit het pamflet 'Aan het Volk van Nederland' van Pim Fortuyn dat in 1992 verscheen

³ Uit Overstag, slagvaardige oplossingen voor ons land (Nyfer 2002)
⁴ Uit 'Doing Business 2007' (De Wereldbank)
⁵ Uit Toekomst in Zicht 2004 (SCP-rapport)

⁶ CBS, juli 2006

⁷ Onderzoek onder 1020 Nederlanders uitgevoerd door het bureau Motivaction, in opdracht van de GPD, de persdienst van de regionale dagbladen, verschenen in De volkskrant op 6-6-2006 Rapport '*Radicalen en democraten*', onderzoeksproject van het Instituut voor Migratie en Etnische

Studies (IMES) in opdracht van minister Verdonk (Integratie), verschenen in De Volkskrant op 14-6-2006